

مؤلفه‌های قانون‌گذاری در فضای مجازی با رویکرد ملی و فراملی

علی رستمی^۱

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۱۳

چکیده

فضای مجازی هر روزه شاهد پدیده‌های نوینی است که به شکل بی‌سابقه‌ای بر بخش‌های قابل توجهی از زندگی بشری تأثیر گذاشته است. بررسی‌های انجام شده بیانگر آثار مثبت این پدیده‌ها در ارتقای استانداردهای زندگی است، اما هم‌زمان دارای ابعاد آشکار و نهان دیگری نیز می‌باشد که در صورت عدم مواجهه صحیح و عالمانه، چالش‌هایی را به وجود خواهد آورد. حاکمیت‌ها اغلب به دنبال سیاست‌گذاری مؤثرتر در این بخش هستند. ولی هنوز هم توجه حقوقی به این فضا در سطح جهانی ناکافی و در کشورمان بسیار کم است. در این مقاله سعی گردیده تا با بهره‌گیری از الگوهای نظریات حقوقی حاکم بر فضای مجازی، نسبت به شناسایی مؤلفه‌های مناسب قانون‌گذاری در فضای مجازی اقدام و نتیجه در قالب الگویی ارائه گردد. از این رو با بررسی مطالعات مرتبط و همچنین با عنایت به ارکان جهتساز مقررات گذاری فضای مجازی، الگوی مورد نظر تبیین و سپس با رجوع به نظر متخصصین و کمی‌سازی نظرات واصله از طریق شاخص اجماع، میزان موافقت خبرگان در خصوص هر یک از مؤلفه‌ها و در نهایت کلیت مدل مورد سنجش و نهایتاً مؤلفه‌های مربوطه رتبه‌بندی گردید.

کلید واژه‌ها: قانون‌گذاری، حقوق، فضای مجازی، حقوق فضای مجازی

۱. دانشجوی مقطع دکتری مدیریت راهبردی فضای سایبری دانشگاه و پژوهشگاه عالی دفاع ملی و تحقیقات راهبردی (نویسنده مستول) a.rostami@ict.gov.ir

۱. مقدمه

فناوری‌های فضای مجازی هر روزه بخش‌های بیشتری از زندگی بشری از سطوح مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی گرفته تا حوزه‌های نظامی و دفاعی را تحت تأثیر خود قرار داده یا خواهد داد. این فناوری‌ها با توجه به ماهیت ذاتی خود به رغم اینکه می‌تواند به عنوان یک عامل عمدۀ مزیت رقابتی برای کشورها در سطوح بین‌المللی و ملی تلقی گردد، ممکن است به عنوان یک چالش تأثیرگذار نیز مطرح شود که در صورت عدم مواجهه خردمندانه، مباحث حکمرانی را با مخاطراتی رو به رو می‌کند. همه انسان‌ها، حکومت‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌ها ناگزیرند این واقعیت را پذیرند که فضای مجازی جدا از فضای واقعی یا در برابر آن نیست، بلکه آمیخته با آن و نیز مکمل فضای واقعی است و می‌تواند سبک زندگی بهتری را برای انسان‌ها در دنیای واقعی آینده تولید کند؛ بنابراین آن‌ها باید آماده شوند و فضای مجازی را فرصتی ارزشمند تلقی کنند و به جای تقابل با آن یا غفلت از آن و نیز برای زندگی بهتر شهروندان و جامعه خود در آینده با آن کار آیند (حافظ نیا، ۱۳۹۴: ۴).

موضوع حفظ چارچوب‌های قانونی و حقوقی همواره مورد دغدغه کشورهای مختلف بوده است. با چنین شرایطی و در حالی که کشورهای مختلف نگران چالش‌های حقوقی ناشی از گسترش فناوری‌های نوین فضای مجازی هستند، کشور ما با وجود اینکه هم‌اکنون مصرف‌کننده این فناوری در بخش‌های مختلف است، هنوز تدبیری جامع برای مواجهه با چالش‌های حقوقی این فناوری نداشته است. برخی از تحلیلگران بر این عقیده هستند تغییرات سریع و عمیق این فناوری‌ها، امکان فهم، تطبیق و مقررات گذاری را با سختی یا حداقل کنندی رو به رو ساخته است. البته در سال‌های اخیر و در سطح بین‌المللی به مسائل حقوقی و اخلاقی این حوزه و به طور کلی دغدغه‌های موجود تا حد کمی و نه به اندازه نیاز پرداخته شده است.

در کشور ما نهادها و دستگاه‌های مختلفی در موضوع تهیه، تدوین و اجرای قوانین فضای مجازی درگیر هستند؛ موضوعاتی همانند ملاحظات فرهنگی، دینی، رعایت و پاسداشت مصالح امنیتی و سیاسی؛ حمایت از کاربران و فضای کسب‌وکارها، حفاظت از

اطلاعات کاربران، احراز هویت، احراز صلاحیت و برخورداری از منافع، مباحث حوزه‌های مالی، پولی، مصرف محتوا و خدمات رسانه‌ای به همراه سهیم کردن کاربران در منافع حاصل از انواع پردازش داده‌ها و داده‌کاوی؛ گسترش جرم‌های سایبری و کلاهبرداری به واسطه گمنامی، مالکیت فکری، مالکیت داده‌ها، بهره‌برداری نام دامنه، حریم خصوصی و... (فیروزآبادی، ۹۲:۱۳۹۹) همواره به عنوان بخشی از دغدغه‌ها و محورهای این اقدامات تلقینی بوده است، از طرفی به دلیل عوامل متعددی از جمله یکارچگی فضای اطلاعاتی در بین همه افراد، کشورها، شرکت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی، جنبه‌های بین‌المللی فضای مجازی از جنبه‌های داخلی آن مهم‌تر شده و لزوم تصویب سیاست‌ها و قوانین همکاری بین‌المللی در فضای مجازی، پیوستن یا عدم پیوستن به کنوانسیون‌های بین‌المللی سایبری و مواجهه با سلطط و حکمرانی بلا منازع شرکت‌های خارجی و جهانی، سیر حرکتی حقوقی دیگری در اغلب کشورها را نشان می‌دهد (همان).

شناسایی و اولویت‌بندی مؤلفه‌های مواجهه حقوقی با فناوری‌های فضای مجازی به عنوان اهداف فرعی و نهایتاً تعیین الگوی کارکردی به عنوان هدف اصلی از نگارش این مقاله مدنظر بوده است؛ از این رو دستیابی به این الگو را می‌توان به عنوان نوآوری تحقیق برشمرد. در بخش اول این مقاله در خصوص چرایی و اهداف تحقیق مطالبی ارائه گردیده، در بخش دوم به مبانی نظری و ادبیات پژوهش شامل تعاریف کلیدوازه‌ها، تاریخچه پژوهش و خلاصه وجود روش‌های مواجهه حقوقی و قانونی با فناوری‌های فضای مجازی پرداخته شده؛ در بخش سوم پیرامون روش‌شناسی تحقیق توضیحات لازم ارائه و در بخش چهارم، تحلیل نتایج تحقیق (اعتبارسنجی مؤلفه‌ها و مدل پیشنهادی) در دستور کار قرار گرفته و نهایتاً در قسمت بعدی نتیجه نهایی تحقیق مستند گردیده است.

۲. مبانی نظری و پیشینه‌شناسی پژوهش

۲-۱. پیشینه‌شناسی پژوهش

جهان مجازی با فرایند رشد هندسی خود مسائل مرتبط با زندگی انسان‌ها را به چالش طلبیده و مسائلی جدی را در علوم موجود مطرح کرده که با تصوری‌ها، ایدئولوژی‌ها و

داشته‌های قبلی قابل پاسخگویی نیست. علم حقوق یکی از این حوزه‌ها است. در زمینه حقوق به نظر می‌رسد جبر ناشی از گسترش فضای مجازی بوده است که این علم را به تأمل در این زمینه واداشته است. در نتیجه این فرایند علم حقوق اکنون محکوم به پیدا کردن پاسخ سؤالاتی است که این حوزه جدید و نوپا -جهان مجازی- مطرح کرده است (یزدان‌پناه، ۱۴۰۰).

با توجه به ماهیت و تنوع وقایع فضای مجازی و عدم توانایی پاسخگویی حقوق سنتی به مسائل این فضا، از ابتدای ورود فضای مجازی به زندگی بشریت، مقوله قانون‌گذاری در این فضا، با چالش‌های جدی همراه بوده و همواره موضوعات مرتبط با قانون‌گذاری از روند حرکتی فناوری‌ها به مراتب عقب‌تر بوده است.

روش‌های قانون‌گذاری در فضای مجازی عمده‌تاً مبتنی بر دو نوع نگرش متفاوت حاکمیتی شکل گرفته است. نگرش نخست، مبتنی بر انحصار دولتها در عرصه قانون‌گذاری و نگرش دوم که ملهم از دکترین میراث مشترک بشریت است، مخالف ورود انحصاری دولتها به این عرصه است (ضیایی، شکیب‌نژاد؛ ۱۳۹۶).

هر چند هر یک از این دو رویکرد، طرفداران خود را در سطح جهان دارند، اما با توجه به حضور گستره و تأثیرگذار فضای مجازی در ساحت مختلف زندگی انسان‌ها، توجه نظریه‌پردازان و اندیشمندان بسیاری به فضای مجازی و از جمله مراتب حقوقی آن جلب و متنج به بروز نظریه‌های مختلفی گردیده که در جدول زیر به برخی از آن‌ها اشاره شده است:

جدول (۱): نظریات تقنینی حاکم بر فضای مجازی از منظر برخی از صاحبنظران

ردیف	شرح نظریه	نظریه پرداز
۱	وضع مقررات در فضای سایبر شکست خواهد خورد، چراکه «فضای سایبر قابل تنظیم نیست». «فضای سایبر قلمرو جدیدی است که دولت‌ها حقی بر وضع مقررات در آن را ندارند، بلکه استقلال دارد».	جان پری بارلو ^۱ , ۱۹۹۶
۲	آنچه مورد نیاز است یک قانون اساسی جهانی و یک نظام حقوقی مستقل است «اعلامیه استقلال اینترنت». ^۲	تیم برنرزلی ^۳
۳	فضای سایبر بدون دخالت دولت‌ها خودش را تنظیم می‌کند. مواجهه اخلاقی با پدیده فضای سایبر از برخورد سیاسی یا قانونی بهتر است.	جانسون و پست ^۴ , ۱۹۹۶
۴	«استفاده از قابلیت‌های فناوری» به عنوان یک عنصر ضروری در تنظیم مقررات اجتماعی-فناورانه و حقوقی) برای فضای سایبر است. دو نوع نظام تنظیم مقررات را می‌توان شناسایی کرد: اول: رژیم‌های مبتنی بر موافقت‌نامه‌های رای‌دهنده‌گر ^۵ , ۱۹۹۸ و مشتریان؛ دوم: رژیم‌های مبتنی بر معماری شبکه.	جوئل رایدنزبرگ ^۶
۵	تعیین رژیم حقوقی حاکم بر فضای سایبر باید از «ترکیب نظریات موجود» صورت پذیرد، بنابراین استفاده از قوانین سنتی و توسعه‌یافته که به جنبه‌های مختلف فضای سایبر توجه داشته باشد، راهکاری کارآمد است.	لورنس لسیگ ^۷ , ۱۹۹۹

مسائل تقنینی موجود در فضای مجازی که بعضًا در قالب الگوهای پارادایم‌های فضای مجازی تبیین و تشریح گردیده‌اند شامل مؤلفه‌های گوناگونی می‌باشند که در جدول زیر به برخی از آن‌ها اشاره گردیده است.

-
1. John Perry Barlow.
 2. Internet Bill of Rights.
 3. Tim Berners-Lee.
 4. David R. Johnson and David G. Post.
 5. Joel R. Reidenberg.
 6. Lawrence Lessig.

جدول (۲): مؤلفه‌های قانون‌گذاری در فضای مجازی از منظر برخی از اندیشمندان

مؤلفه‌های قانون‌گذاری در فضای مجازی					الگو-پارادایم
-	-	عمومی	دولتی	خودتنظیمی	میل وود و هارگریو ^۱
همکاری‌های بین‌المللی	ظرفیت‌سازی	سازمانی	فناورانه	حقوقی	اتحادیه بین‌المللی ارتباطات راه دور ^۲
-	معماری سیستم	بازار	هنگارها	حقوق و قوانین	لورنس لسینگ
همکاری مؤسسات غیرانتفاعی	معماری سیستم	بازار	هنگارها	حقوق و قوانین	جکولاین دی. لیپتون ^۳
همکاری‌های بین‌المللی	معماری سیستم	تهدیدات بالقوه و موجود	هنگارها	قوانين بین‌المللی	گروه کارشناسان بین‌المللی سازمان ملل ^۴
-	-	اجتماع	فناوری	حقوق	^۵ SLT
-	-	سیاست	فناوری	حقوق	وینگ فیلد ^۶
-	استانداردهای فنی	قوانين ملی	مقررات دولتی	حقوق بین‌المللی	ساiberپاترالیستی ^۷ و سایبرپاسپاترالیستی ^۸
-	-	هنگارهای اجتماعی	فناوری	قوانين	اجتماع - حقوق - فناوری (STL)
تنظيم فضای مجازی توسط دولت‌ها مجاز نیست، فضای سایبر می‌بایست فاقد مقررات باید باشد					لیبرالیسم سایبری ^۹

از طرفی با عنایت به حوزه و نحوه تأثیرگذاری پدیده‌های فضای مجازی در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی و همچنین با رجوع به نتایج مندرج در جداول پیش‌گفته و بر اساس شاخص‌های کارکردی قوانین (تأثیرگذاری، همکاری، جامعیت، تطبیق‌پذیری،

1. Millwood-Hargrave.

2. International Telecommunication Union.

3. Jacqueline D. Lipton.

4. Group of Governmental Experts.

5. Society Law Technology.

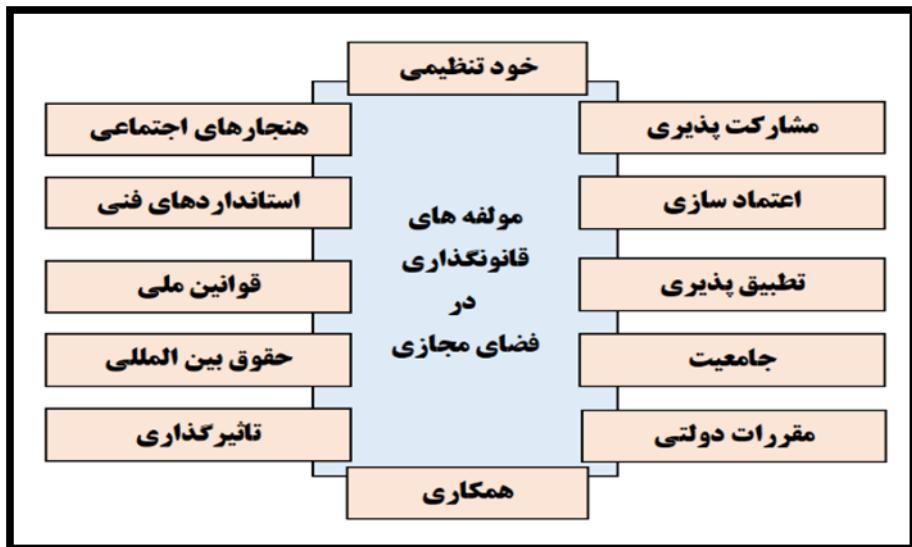
6. Wingfield.

7. Cyber-paternalist.

8. Cyber-post-paternalist.

9. cyberliberalist.

اعتمادسازی، مشارکت‌پذیری و خودتنظیمی) می‌توان مؤلفه‌های قانون‌گذاری فضای مجازی را به شرح زیر و به عنوان یافته‌های پژوهش جمع‌بندی نمود:

شکل (۱): نمودار جمع‌بندی مؤلفه‌های قانون‌گذاری در فضای مجازی (منبع: یافته‌های پژوهش)

۲-۲. مبانی نظری

۱-۲-۲. فضای مجازی

فضای مجازی عبارت است از محیطی که در آن برقراری ارتباطات، رؤیت و انتقال اطلاعات (به صورت غیرقابل لمس و با اشغال اندکی از محیط قابل لمس) در ساختارها و قالب‌هایی به عنوان خدمات به انسان‌ها، طراحی و کنترل می‌شود؛ بنابراین، کلیه خدمات، ابزارهای سخت و نرم، محتواها، ارتباطات، قالب‌ها و... دنیای اطلاعات و ارتباطات، شامل فضای مجازی می‌شود (کهوند، ۱۳۹۵: ۲۹). این فضا به مفهوم عام آن، مخلوق فناوری اطلاعات^۱ و فناوری ارتباطات و اطلاعات^۲ است (حافظنیا، ۱۰: ۱۳۹۴).

شبکه‌ای شدن، هوشمند شدن، خدماتی شدن، زمان‌مندی، مکان‌مندی، فشرده‌گی زمانی و مکانی، ۳۶۰ درجه‌ای شدن، مجازی شدن، اطلاعاتی و داده‌بینیاد شدن، سکوپی شدن،

1. Information Technology (IT).

- Information Technology (IT).
- Information Communication Technology (ICT).

کالایی شدن، زیست بوم انسان و اشیا، همگرایی ابزارها، برخطی دائم و... (فیروزآبادی: ۱۳۹۹-۱۲) از جمله خصوصیات این فضا است که موجب ظهور شکل جدیدی از نهادهای اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، حقوقی و سیاسی گردیده است.

خصوصیات فوق مشکلات و پیچیدگی‌های عدیدهای را در ارتباط با مباحث حقوقی فضای مجازی ایجاد نموده که پیش از این در فضای واقعی یا محیط فیزیکی مسبوق به سابقه نبوده است.

۲-۲-۲. حقوق

در حوزه قانون‌گذاری، شاید این ضربالمثل لاتین را شنیده باشد: هر کجا جامعه باشد، قدرت هست و آنجا که قدرت باشد باید لزوماً حقوق هم باشد.^۱ برای حقوق تعریف‌های گوناگونی ارائه شده است به عنوان مثال؛ حقوق مجموعه قواعد و مقررات حاکم بر روابط اشخاص، سازمان‌ها و دولتها با یکدیگر است که هدف برقراری نظم و امنیت در جامعه را دنبال می‌کند. حقوق مدنی، حقوق بازرگانی، حقوق بین‌المللی، حقوق کیفری و... از مشتقات این اصطلاح است.

در فارسی برای حقوق نیز تا هشت معنی مختلف ذکر شده است؛ برای مثال حقوق را مجموعه مقرراتی که بر اشخاص، از این جهت که در اجتماع هستند، حکومت می‌کنند یا امتیازات و توانایی‌های خاصی که قانون به منظور تنظیم روابط مردم و حفظ نظم اجتماعی برای هر فرد قائل است تعریف کرده‌اند (اسماعیلی، ۱۳۸۳: ۷۱). بر این اساس حقوق رسانه به دو معنا قابل استعمال است (همان: ۷۲):

- ۱) مجموعه مقررات و قوانینی که بر رسانه‌ها و افراد وابسته به آن حکومت می‌کند.
- ۲) امتیازات و توانایی‌هایی که قانون برای رسانه‌ها یا افراد فعال در این عرصه به رسمیت شناخته است.

بنابراین به طور خلاصه مبنای حقوق را می‌توان اصولی دانست که مشروعيت و لازم‌الاجرا بودن قواعد حقوقی از آن‌ها ناشی می‌شود (گندم‌کار: ۱۳۹۵)

1. Ubi societas, ibi ius.

۲-۲-۳. حقوق فضای مجازی

در عصر حاضر و با توجه به عجین شدن فضای مجازی با زندگی روزمره افراد و جوامع مختلف، عرصه‌های جدیدی از مفاهیم و مصادیق حقوقی پا به عرصه وجود گذاشته که با ادبیات حقوق سنتی موجود بیگانه بوده و به همین دلیل نظام‌های حقوقی مختلفی را برای پاسخگویی به مسائل حقوقی فضای مجازی بسته به چالش‌ها یا مسائل پیش رو مطرح نموده است.

بین‌المللی (فرامرزی) شدن، تغییر ماهیت و خصایص جرائم ارتکابی، تحول مفهوم زمان و مکان، موقعیت متفاوت مجرمان در فضای مجازی و... (جالی، توسلی اردکانی: ۱۳۹۸) فقط بخشی از تکلفات حقوقی فضای مجازی است. به عبارت دیگر حفظ حقوق حاکمیتی کشورها از جنبه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و... در کنار مواجهه عالمانه و صحیح با قوانین و شرایط موجود بین‌المللی از جمله پیچیدگی‌های تقنینی این فضا است.

۳. روش‌شناسی پژوهش

۱-۳. روش جمع‌آوری اطلاعات

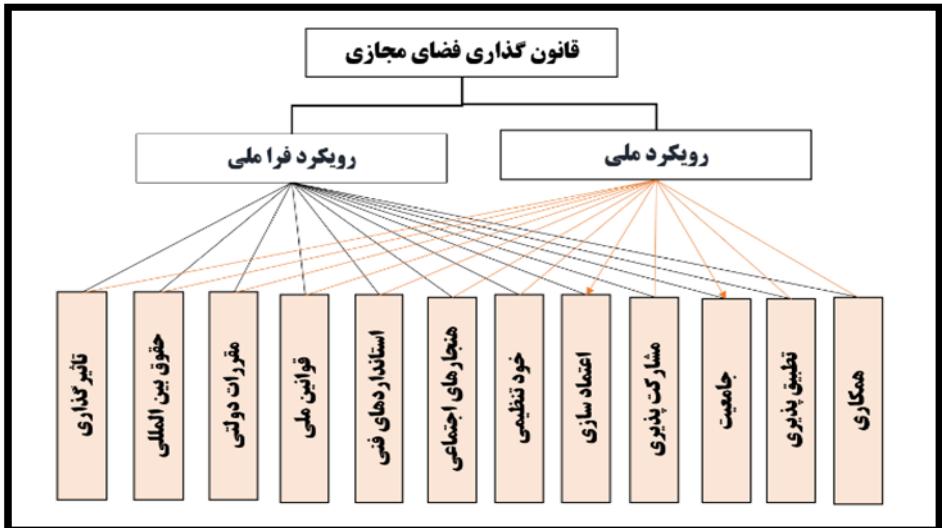
در ارتباط با عنوان تحقیق، موضوع این پژوهش از نوع کاربردی بوده و پژوهشگر بر اساس مطالعات توصیفی/ اکتشافی^۱ اقدام نموده است (خاکی: ۱۳۷۸). روش جمع‌آوری اطلاعات نیز آمیزه‌ای از روش کتابخانه‌ای و میدانی است. در روش کتابخانه‌ای عمدهاً به مطالعه ادبیات موضوع، بررسی تحقیقات و نظرات راجع به موضوع پرداخته شده و داده‌های مورد نظر تحقیق نیز به روش میدانی و از طریق پرسشنامه^۲ و کسب نظر خبرگان گردآوری گردیده است که از طریق تجزیه و تحلیل، اطلاعات حاصل جهت یافتن روش سنجش هر سؤال مندرج در پرسشنامه و همچنین کلی پرسشنامه منطبق بر مقیاس لیکرت صورت پذیرفته که معمولاً نشانگر میزان موافقت یا مخالفت پاسخگو نسبت به یک موضوع یا مفهوم معین، اعم از مثبت یا منفی است (همان).

1. Descriptive exploratory qualitative research.
2. Questionnaire.

لازم به ذکر است در پرسشنامه فوق از پرسش‌های بسته استفاده شده تا پژوهشگر با طرح سؤالات پنج گزینه قابل فهم برای پرسش‌شونده بتواند نسبت به مقوله‌بندی و تجزیه و تحلیل پاسخ‌ها اقدام نماید. در ضمن مفاهیمی که از خبرگان مورد سؤال قرار گرفته به شرح جدول زیر است.

جدول (۳): سؤالات پرسشنامه

نقش هنجارهای اجتماعی در مقررات گذاری با رویکرد ملی در حوزه فضای مجازی	Q1
نقش استانداردهای فنی در مقررات گذاری با رویکرد ملی در حوزه فضای مجازی	Q2
نقش مقررات دولتی در مقررات گذاری با رویکرد ملی در حوزه فضای مجازی	Q3
نقش قوانین ملی در مقررات گذاری با رویکرد ملی در حوزه فضای مجازی	Q4
نقش حقوق بین‌المللی در مقررات گذاری با رویکرد ملی در حوزه فضای مجازی	Q5
نقش مقررات گذاری با رویکرد ملی در میزان تأثیرگذاری در حوزه فضای مجازی	Q6
نقش مقررات گذاری با رویکرد فراملی در خودتنظیمی در حوزه فضای مجازی	Q7
نقش هنجارهای اجتماعی در مقررات گذاری با رویکرد فراملی در حوزه فضای مجازی	Q8
نقش استانداردهای فنی در مقررات گذاری با رویکرد فراملی در حوزه فضای مجازی	Q9
نقش مقررات دولتی در مقررات گذاری با رویکرد فراملی در حوزه فضای مجازی	Q10
نقش قوانین ملی در مقررات گذاری با رویکرد فراملی در حوزه فضای مجازی	Q11
نقش حقوق بین‌المللی در مقررات گذاری با رویکرد فراملی در حوزه فضای مجازی	Q12
نقش شاخص‌های کارکردی در مقررات گذاری در حوزه فضای مجازی	Q13
ازیابی کلی الگو	Q14

شکل (۲): مؤلفه‌های قانون گذاری در فضای مجازی (با رویکرد ملی و فراملی)

۳-۲. جامعه آماری

جامعه آماری این تحقیق، متشکل از کارشناسان و صاحب‌نظران مطلع در خصوص موضوع تحقیق و روش نمونه‌گیری نیز به صورت نظری یا قضاوی^۱ بوده به این صورت که پژوهشگر بر اساس داوری و قضاویت خود یا افرادی خاص نسبت به انتخاب پرسش‌شوندگان مادرت ورزیده است. در ضمن حجم نمونه محاسبه شده توسط فرمول کوکران^۲ در این ده نفر است. همچنین وجود اجماع مناسب در پاسخ‌های دریافتی از خبرگان (تأیید مؤلفه‌ها و الگو)، نشان‌دهنده کفايت تعداد پرسش‌شوندگان و همچنین شاخص‌های استخراج شده است.

۳-۳. روایی و پایایی پرسشنامه‌ها (همون: ۱۳۸۸)

از میان روش‌های متعددی که برای تعیین اعتبار اندازه‌گیری وجود دارد، روایی صوری^۳ برای این پژوهش مورد استفاده قرار گرفته است. برای چنین ارزیابی‌ای، پژوهشگر با چندین صاحب‌نظر مشورت می‌کند. اگر آن‌ها موافق باشند که سؤالات پژوهشگر مربوط به مفهوم مورد نظر است. محقق می‌تواند فرض کند که سؤالات وی خالی از اعتبار صوری نبوده و مفهوم را اندازه می‌گیرد (فاضی طباطبایی: ۱۳۷۴). بر همین اساس از تعدادی از صاحب‌نظران و محققان در زمینه تحقیق، در رابطه با میزان درستی و شفافیت سؤالات پرسشنامه نظرخواهی به عمل آمد که آن‌ها اعتبار پرسشنامه را تأیید کردند. در این تحقیق برای افزایش روایی، ابزارهای زیر مورد استفاده قرار گرفته است:

۱. استفاده از نظرات اساتید محترم و سایر متخصصین مرتبط با موضوع و
۲. مطالعه مقالات، کتب و مجلات با موضوعات مرتبط.

پایایی نیز یک وسیله اندازه‌گیری، عمدتاً به دقت نتایج حاصل از آن اشاره می‌کند. اصطلاح پایایی که گاهی اوقات متراffد با قابلیت اعتماد، ثبات، همسانی، قابلیت پیش‌بینی، دقت یا صحت و اعتبار به کار می‌رود، عبارت است از ثبات اندازه‌ها در دفعات اندازه‌گیری (ازکیا و دربان آستانه: ۱۳۸۲). برای محاسبه پایایی از ضریب آلفای کرونباخ استفاده

شده است. هر چه این معیار به مقدار یک نزدیک‌تر باشد نشان‌دهنده پایایی بالا و هر چه این مقدار به صفر نزدیک‌تر باشد نشان‌دهنده عدم پایایی پرسشنامه است.

۴-۳. محاسبه پایایی کلی پرسشنامه

در این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS، آلفای کرونباخ پرسشنامه به شرح زیر محاسبه گردیده است.

جدول (۴): آلفای کرونباخ

آلفای کرونباخ	تعداد سوالات
۰/۹۰۱	۱۴

مقدار آلفای کرونباخ کل پرسشنامه ۰/۹۰۱ به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی بالای پرسشنامه است. در ادامه پایایی هر کدام از سوالات به طور جداگانه بررسی می‌شود.

محاسبه پایایی تک‌تک سوالات پرسشنامه

در ادامه با استفاده مجدد از نرم‌افزار SPSS، آلفای کرونباخ سوالات پرسشنامه به صورت منفرد به شرح زیر محاسبه گردیده است.

جدول (۵): اطلاعات آلفای کرونباخ تک‌تک سوالات پرسشنامه

سوالات (متغیرها)	تغییر در آلفای کرونباخ در صورت حذف سوال
Q1	۰/۸۹۹
Q2	۰/۸۹۳
Q3	۰/۸۸۵
Q4	۰/۸۸۵
Q5	۰/۸۹۰
Q6	۰/۹۹۵
Q7	۰/۹۱۳
Q8	۰/۸۸۹
Q9	۰/۹۰۲
Q10	۰/۸۹۴
Q11	۰/۸۸۶
Q12	۰/۸۹۹
Q13	۰/۸۹۶
Q14	۰/۹۰۱

جدول بالا نیز نشان می دهد که حذف سؤالات تأثیر قابل توجهی بر بهبود آلفای کرونباخ ندارد؛ به عبارت دیگر سؤالات پرسشنامه از پایایی خوبی برخوردار می باشند.

۳-۵. تجزیه و تحلیل داده ها و یافته های پژوهش

۱-۳-۵-۱. ویژگی های جمعیت شناختی پرسش شوندگان

بررسی ویژگی های جامعه آماری نشان می دهد در این تحقیق ۹۰ درصد از پاسخ دهنده گان مرد بوده و ده درصد زن می باشند. در جامعه مورد مطالعه، (۸۰ درصد) دارای مدرک فوق لیسانس یا دانشجوی مقطع دکترا و (۲۰ درصد) دارای مدرک دکتری می باشند. لازم به ذکر است در پرسشنامه فوق از ۱۴ پرسش بسته استفاده شده تا پژوهشگر با طرح سؤالات پنج گزینه قابل فهم برای پرسش شونده بتواند نسبت به مقوله بندی و تجزیه و تحلیل پاسخ ها اقدام نماید. در ضمن به منظور تجزیه و تحلیل داده های این تحقیق نیز از نرم افزار تجزیه و تحلیل آماری^۱ SPSS استفاده شده، به طوری که پس از توزیع پرسشنامه بین جامعه آماری داده های به دست آمده وارد نرم افزار می شود. در این پژوهش از مفاهیم آماری مانند آلفای کرونباخ و همچنین شاخص های اجماع استفاده شده است.

۳-۵-۲. تجزیه و تحلیل داده ها

برای تحلیل پاسخ خبرگان، تعیین شاخص جهت کمی سازی و رتبه بندی الزامی است؛ بنابراین موضوع شاخص اجماع در این پژوهش مدنظر قرار گرفته شده است. منظور از شاخص اجماع، سنجش همگرایی نظرات خبرگان شرکت کننده در پژوهش بوده است. در این تحقیق شرکت کنندگان در نظر سنجی و بر اساس طیف لیکرت، میزان موافقت خود را با سؤالات مطروحة بر اساس یکی از حالات زیر بیان نموده اند.

- الف- خیلی موافقم
 ب- تا حدی موافقم
 ج- نظری ندارم
 د- تا حدی مخالفم
 ه- کاملاً مخالفم

سپس بر اساس نتایج از نظرسنجی و با استفاده از فرمول زیر شاخص اجماع برای هر

پیامد محاسبه گردید.

$$A = \text{تعداد پاسخ‌های الف}^*$$

$$B = \text{تعداد پاسخ‌های ب}^*$$

$$C = \text{صفر}^* \text{تعداد پاسخ‌های ج}$$

$$D = \text{تعداد پاسخ‌های د}^*$$

$$E = \text{تعداد پاسخ‌های ه}^*$$

$$\frac{A + B + C + D + E}{\text{تعداد کل پاسخ‌ها}} = \text{شاخص اجماع}$$

توضیح: هر چه این شاخص به صفر نزدیک‌تر باشد، به معنای این است که خبرگان در خصوص گزاره مطروحه نظرات متفاوت‌تری دارند و هر چه این شاخص از صفر دورتر باشد، یعنی اجماع بیشتری دارند. علامت مثبت در شاخص اجماع نشان‌دهنده اجماع خبرگان در خصوص گزاره مطروحه موافقت با گزاره بوده و علامت منفی نشان‌دهنده اجماع خبرگان در خصوص مخالفت با گزاره است. لازم به ذکر است در روش‌های تحلیل کیفی مانند دلفی، رجوع به پنل خبرگان از اهمیت بالایی برخوردار است که در این مقاله در قالب شاخص اجماع مورد بهره‌برداری قرار گرفته است.

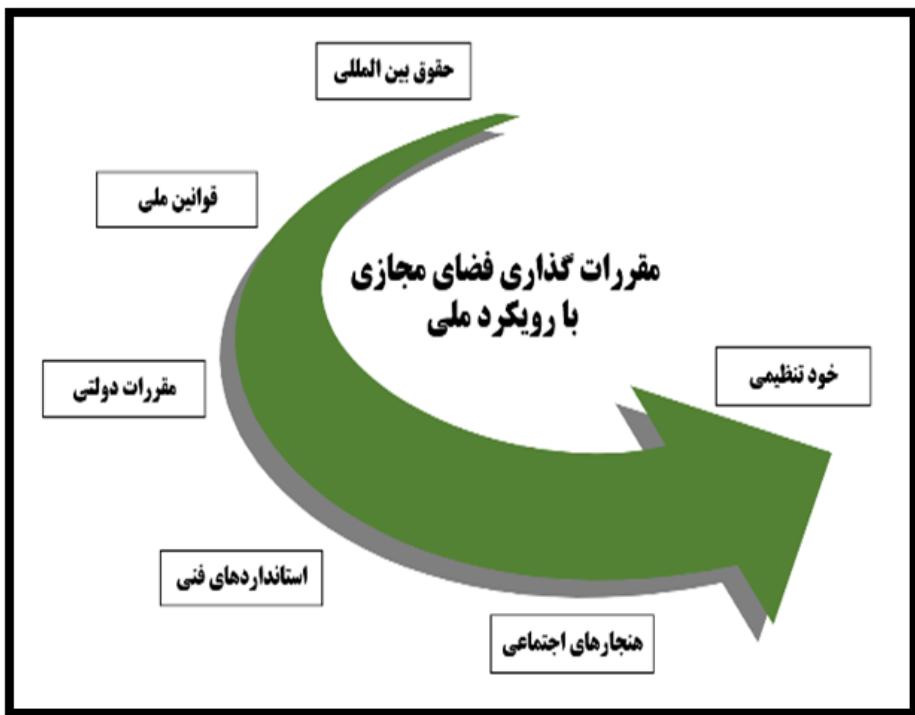
جدول (۶) فراوانی و شاخص اجماع پاسخ‌های دریافتی

شاخص اجماع	الف	ب	ج	د	ه	سؤالات (متغیرها)
۱/۸	۸	۲	۰	۰	۰	Q1
۱/۷	۸	۱	۱	۰	۰	Q2
۱/۶	۷	۲	۱	۰	۰	Q3
۱/۴	۵	۴	۱	۰	۰	Q4
۱/۲	۵	۳	۱	۱	۰	Q5
۰/۹	۴	۲	۳	۱	۰	Q6
۰/۹	۵	۱	۲	۲	۰	Q7
۱/۴	۷	۰	۳	۰	۰	Q8
۱/۵	۶	۳	۱	۰	۰	Q9
۱/۶	۷	۲	۱	۰	۰	Q10
۱/۶	۷	۲	۱	۰	۰	Q11
۱/۸	۸	۲	۰	۰	۰	Q12
۱/۹	۹	۱	۰	۰	۰	Q13
۱/۴	۶	۲	۲	۰	۰	Q14

همان‌طور که مشاهده می‌شود اغلب مؤلفه‌های در نظر گرفته‌شده در الگو با اجماع بالایی روبرو بوده که در جداول ذیل بر حسب رویکرد تفکیک گردیده‌اند. در ضمن نتایج حاصل از شاخص اجماع مؤید همگرایی نظرات خبرگان و به عبارت دیگر اعتباربخشی به مؤلفه‌ها و مدل پیشنهادی است.

جدول (۷) اولویت‌بندی تأثیر مؤلفه‌های مندرج در الگو بر مقررات گذاری با رویکرد ملی

شاخص اجماع	مؤلفه‌ها
۰/۹	نحوه تنظیمی
۱/۸	هنچارهای اجتماعی
۱/۷	استانداردهای فنی
۱/۶	مقررات دولتی
۱/۴	قوانين ملی
۱/۲	حقوق بین‌المللی

شکل (۳): روند مقررات گذاری فضای مجازی با رویکرد ملی

جدول (۸) اولویت‌بندی تأثیر مؤلفه‌های مندرج در الگو بر مقررات گذاری با رویکرد فراملی

شاخص اجمعی	مؤلفه‌ها
۱/۴	هنچارهای اجتماعی
۱/۵	استانداردهای فنی
۱/۶	مقررات دولتی
۱/۶	قوانین ملی
۱/۸	حقوق بین المللی
۰/۹	تأثیرگذاری

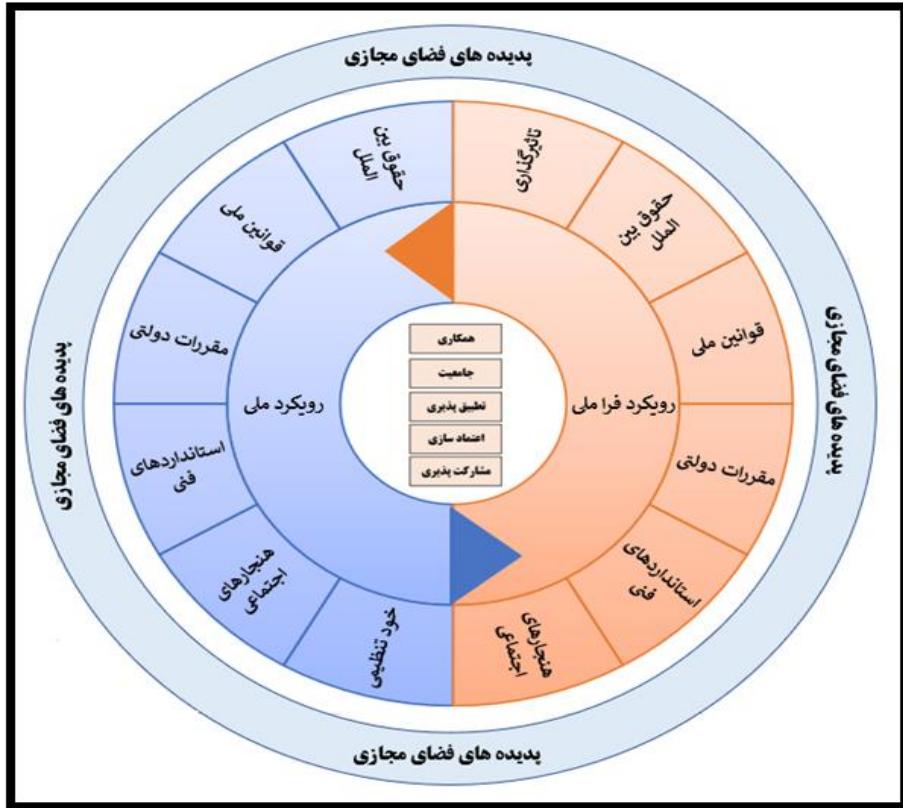
شکل (۴): روند مقررات گذاری فضای مجازی با رویکرد فراملی

۴. ارائه الگو

الگوی جامع مقررات گذاری در گام نخست می‌بایست در پی سازگار کردن قواعد بنیادین و سنتی حقوقی با مقتضیات فضای مجازی و در گام بعد به دنبال ایجاد قواعد نوین برای امور حادث و ناسازگار با سازوکارهای حقوقی موجود باشد.

در مدل پیشنهادی، قانون گذاری فضای مجازی با توجه «حوزه و نحوه تأثیرگذاری» از سطح ملی به سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی و بالعکس سوق می‌یابد. هر چند این سطوح دارای تأثیرات متقابل نیز می‌باشند که در مدل نشان داده شده است. از طرفی با عنایت به ارکان جهتساز مقررات گذاری (حقوق بین‌الملل، استانداردهای فنی، مقررات دولتی، قوانین ملی و هنجرهای اجتماعی) و بر اساس شاخص‌های کارکردی قوانین (تأثیرگذاری، همکاری، جامعیت، تطبیق‌پذیری، اعتمادسازی، مشارکت‌پذیری و خودتنظیمی) می‌توان مقررات گذاری با رویکرد ملی را به سمت خودتنظیمی و مقررات گذاری با رویکرد جهانی را به سمت تأثیرگذاری سوق داد هر چند در این بین شاخص‌های کارکردی فوق محقق خواهد شد (مدل کارکردی پیشنهادشده در ذیل).

بنابراین با تلفیق روندهای پیش گفته که منبع از نتایج مطالعات و نظر خبرگان است می توان به الگوی مفهومی زیر دست یافت:

شکل (۵): الگوی کارکردی مواجهه حقوقی با پدیده های فضای مجازی (منبع: یافته های پژوهش)

۵. نتیجه گیری و پیشنهادات

اگر بخواهیم یک رویه کلی برای تنظیم مقررات موضوع فضای مجازی تعریف کنیم، به این صورت خواهد بود که ابتدا باید خط مشی گذاری فضای مجازی را در دستور کار قرار دهیم. در مواجهه با روند سریع توسعه فناوری های فضای مجازی، قانون گذاران اغلب با دو پارادایم متضاد روبرو هستند: اولی این است که با احتیاط پیش بروند تا بتوانند پیچیدگی های فضای مجازی را قبل از اعمال مقررات درک کنند؛ دومی این است که باید از فناوری عقب ماند؛ بنابراین مقررات گذاری و اعمال قانون به نحو موازی پیگیری

می شود تا ایجاد نظم نماید. این انگیزه های متناقض، خود مؤید پیچیدگی های تقنینی در این حوزه بوده که با حضور فناوری نو ظهور، این تکلفات فزاینده نیز خواهد بود. اصولاً قانون گذاری در فضای مجازی از سه اصل زیر تبعیت می کند:

قانون گذاری بر فناوری های فضای مجازی: تدوین سیاستها و قوانین جهت شکل دادن به فعالیت های فناوری، منطبق بر رویه های قانونی و شرعی.

قانون گذاری در مواجهه با فناوری های فضای مجازی: بازنیت یا اعمال قوانین سرزمینی در حوزه فناوری های فضای مجازی توسط حکومت ها.

قانون گذاری با (از طریق) فناوری های فضای مجازی: وضع قوانین و اجرای آنها به وسیله فناوری.

از طرفی روش های قانون گذاری با رویکرد ملی و فرامللی نیز در زمرة روش های قانون گذاری در فضای سایبر به شمار می آیند. اگرچه توسل به هر یک از روش های قانون گذاری فوق به تهایی با اشکالاتی در عرصه اجرا روبرو است؛ اما در این میان می توان رویکردی بینایی و مختلط را برگزید که در مدل ارائه شده در این تحقیق از همین رویه تبعیت گردیده تا ضمن رفع نواقص دیگر روش ها، زمینه را برای نیل به تفاهem میان حاکمیت ها و گروه های فعال در زمینه فضای سایبر هموار سازد. در این پژوهش سعی گردید با ارائه مدلی، مؤلفه های مناسب مواجهه با فناوری های فضای مجازی و مشخصاً هوش مصنوعی شناسایی و احصا گردد. لازم به ذکر است مدل تبیین شده با کسب شاخص آشکار فناوری های فضای مجازی، مطالعات تکمیلی در خصوص تعیین شاخص های تقنینی (Q14=1.4) با اجماع بالای خبرگان مواجه شده است. در انتهای و با توجه به زوایای پنهان و ذیل مؤلفه های شناسایی شده در این تحقیق پیشنهاد می گردد.

۶. سپاسگزاری

نویسنده کان این مقاله از راهنمایی های استاد محترم جناب آقای دکتر محمدرضا حسینی، دانشیار گروه مدیریت راهبردی فضای سایبر دانشگاه عالی دفاع ملی کمال امتنان را دارند.

فهرست منابع و مأخذ

الف. منابع فارسی

- کاتوزیان، ناصر (۱۳۹۶)، مقدمه علم حقوق و مطالعه در نظام حقوقی ایران؛ تهران: انتشارات شرکت سهامی.
- فیروزآبادی، سید ابوالحسن (۱۳۹۹)، تحول در عصر فضای مجازی، تهران: انتشارات دانشگاه امام صادق (ع) و پژوهشگاه فضای مجازی.
- خاکی، غلامرضا (۱۳۷۸)، «روش تحقیق با رویکرد پایاننامه‌نویسی»، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، مرکز تحقیقات علمی کشور، کانون فرهنگی، تهران: انتشارات درایت.
- هومن. حیدر علی (۱۳۸۸)، «راهنمای علمی تدوین پایاننامه تحصیلی»، تهران: انتشارات پیک فرهنگ.
- قاضی طباطبایی، محمود (۱۳۷۴)، «تکنیک‌های خاص تحقیق در رشته علوم اجتماعی»، تهران: انتشارات پیام نور.
- ازکیا، مصطفی و دربان آستانه، علیرضا (۱۳۸۲)، «روش‌های کاربردی تحقیق»، جلد اول، تهران: انتشارات کیهان.
- مجموعه نویسنده‌گان (۱۳۹۸)، سالنامه مخاطرات امنیت بین‌المللی ایران، تهران: موسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر.
- جعفری افشن (۱۳۹۸)، حاکمیت بر فضای سایبر از منظر حقوق بین‌الملل و نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران، مقاله پژوهشی، *فصلنامه علمی رهیافت انقلاب اسلامی*، سال سیزدهم، شماره ۴۹، صفحه ۱۰۹ تا ۱۳۲.
- ضیایی، سید یاسر و شکیب‌نژاد، احسان (۱۳۹۶)، قانون‌گذاری در فضای سایبری، رویکرد حقوق بین‌الملل و حقوق ایران، *مجله حقوقی بین‌المللی*، دوره سی و چهارم، شماره ۵۷، پاییز، صفحات ۲۴۷-۲۲۷.
- سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، معاونت راهبردی و توسعه بازار، دفتر سازمان‌های تخصصی بین‌المللی (۱۳۹۸)، مروری بر وضعیت رگولاتوری‌های بخش ICT (سال ۲۰۱۸).
- فیروزآبادی، سید ابوالحسن (۱۳۹۹)، تحول در عصر فضای مجازی، انتشارات دانشگاه امام صادق (ع) و پژوهشگاه فضای مجازی، تهران.
- کهوند، محمد (۱۳۹۵)، شبکه عنکبوتی، قم، انتشارات ذکری، چاپ اول، ص ۲۹.
- حافظنیا، محمدرضا (۱۳۹۴)، جغرافیای سیاسی فضای مجازی، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی.

- دفتر بررسی های حقوق معاونت پژوهش مجلس شورای اسلامی (۱۳۷۹)، واژه نامه اصطلاحات حقوقی، شماره مسلسل ۵۹۰۷.
- اسماعیلی، محسن و رحمانی خلیل، احسان (۱۳۸۳)، حقوق رسانه ها (پایه ها، چشم انداز و بایسته ها)، **فصلنامه پژوهش و سنجش**، شماره ۳۹ و ۴۰، ۶۹-۱۰۱.
- حسین گندم کار، رضا (۱۳۹۵)، مبنا و هدف حقوق؛ **فصلنامه علمی - پژوهشی پژوهش های فلسفی - کلامی** دانشگاه قم، سال نهم، شماره اول.
- کاتوزیان، ناصر (۱۳۷۷)، **فلسفه حقوق**، تهران، شرکت سهامی انتشار، ۱۳۷۷، ج. ۱.
- جلالی، محمود و توسلی اردکانی، سعید (۱۳۹۸)، ضرورت ایجاد نظام هماهنگ حقوقی بین المللی در مقابله با جرائم در فضای مجازی؛ **فصلنامه مطالعات حقوق عمومی**، دوره ۴۹، شماره ۴، صفحات ۱۳۷۲-۱۳۵۱.
- جعفری، افشن (۱۳۹۸)، حاکیت بر فضای سایبر از منظر حقوق بین الملل و نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران؛ **مقاله پژوهشی - فصلنامه علمی رهیافت انقلاب اسلامی**، سال سیزدهم، شماره ۴۹، صفحات ۱۰۹ تا ۱۳۲.
- ضیایی، سید یاسر و شکیب نژاد، احسان (۱۳۹۶)، قانون گذاری در فضای سایبر: رویکرد حقوق بین الملل و حقوق ایران. **تهران: نشریه علمی - پژوهشی حقوق بین المللی**، شماره ۵۷، صفحات ۲۴۷-۲۲۷.
- یزدان پناه، جواد، نظام (۱۴۰۰)، حقوقی جهان مجازی، **مجله الکترونیکی ویستا**.

ب. منابع انگلیسی

- Murray Andrew(2003).**International Journal of Law and Information Technology**, Volume 11, Issue 1, Pages:87-97
- T. Marsden, Christopher(2011). Internet Co-Regulation- **Cambridge University Press**
- D. Lipton, Jacqueline(2020). A Legal Handbook for Writers Paperback – **University of California Press**
- [24] <http://www.exos.ir>
- BARLOW, John Perry. Declaration of the Independence of Cyberspace(1996) Fonte: <https://www.eff.org/pt-br/cyberspace-independence>
- LESSIG, Lawrence.(1999) The Law of the Horse: What Cyber Law Might Teach. **Harvard Law Review**, page: 506-507.
- JOHNSON, D. R.; POST, D.(1996) Law and borders: the rise of law in cyberspace. **Stanford Law Review**, v. page: 1367-1402
- REIDENBERG, Joel. R. Lex(1998) Informatica: The Formation of Information Policy Rules Through Technology. **Texas Law Review**, v. 76